

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 125

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 25 martie 1998

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 483 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. 2 din Codul de procedură penală.....	1-2	5.	— Ordonanță de urgență a Guvernului privind reorganizarea Consiliului pentru Reformă.....	6-7
Decizia nr. 524 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 313/1879 privind anularea clauzei penale din oarecare contracte și pentru adaosul unui alineat la art. 1.089 din Codul civil.....	3-5	151.	— Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Alimentare cu apă în orașul Abrud, județul Alba“	8
Decizia nr. 708 din 19 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160 ² și ale art. 160 ⁴ din Codul de procedură penală.....	5-6	152.	— Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Retehnologizarea Stației de epurare din municipiul Sfântu Gheorghe, județul Covasna“	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 483 din 2 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. 2 din Codul de procedură penală

Ioan Muraru — președinte
Costică Bulai — judecător
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Mihai Constantinescu — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Ioan Griga — procuror
Doina Suliman — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. 2 din Codul de procedură

penală, invocată de Curilă Gheorghe în Dosarul nr. 219/1997 al Curții de Apel Oradea.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 13 noiembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 25 noiembrie 1997 și apoi pentru data de 2 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea de Apel Oradea, prin Încheierea din 29 aprilie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 219/1997, a sesizat Curtea

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. 2 din Codul de procedură penală, invocată de Curilă Gheorghe.

În motivarea excepției se susține că textul este neconstituțional, deoarece încalcă prevederile din Constituție privind drepturile și libertățile persoanelor fizice cu referire la proprietatea privată, care este inviolabilă și nu poate fi încălcată prin dispoziții arbitrare.

Exprimându-și opinia, Curtea de Apel Oradea a apreciat că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textul fiind constituțional.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și al Guvernului.

În punctul de vedere primit de la Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului se consideră că art. 346 alin. 2 din Codul de procedură penală este constituțional.

Guvernul, în punctul de vedere comunicat, arată că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, textul criticat fiind în concordanță cu prevederile constituționale. De altfel, se remarcă faptul că în „sprijinul excepției nu a fost invocată nici o prevedere din Constituție și, în realitate, nu există nici un text care se opune dispozițiilor art. 346 alin. 2 din Codul de procedură penală”, soluționarea în acest mod a laturii civile neavând ca „temei răspunderea penală, ci răspunderea civilă delictuală generată de fapta inculpatului”.

Președintele Camerei Deputaților nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. 2 din Codul de procedură penală, invocată de Curilă Gheorghe în Dosarul nr. 219/1997 al Curții de Apel Oradea.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

concluziile procurorului, dispozițiile atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost legal sesizată.

În legătură cu excepția invocată, este de menționat că art. 346 alin. 2 din Codul de procedură penală a mai făcut obiectul controlului de constituționalitate. În acest sens, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 207 din 5 iunie 1997, rămasă definitivă prin Decizia nr. 18 din 3 februarie 1998, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 18 februarie 1998, a statuat că dispozițiile art. 346 alin. 2 din Codul de procedură penală sunt constituționale. Astfel s-a reținut că aceste dispoziții, care se referă la rezolvarea acțiunii civile în procesul penal, nu instituie noi condiții ale răspunderii civile delictuale, ci trimit la legea civilă, fiind incidente prevederile art. 998 și următoarele din Codul civil. Instanța de judecată îl poate obliga pe inculpatul achitat la despăgubiri civile, având în vedere acele situații în care există o culpă a făptuitorului în producerea prejudiciului. Constatarea inexistenței culpei ca element al infracțiunii nu înseamnă totdeauna și inexistența culpei ca element al răspunderii civile delictuale.

Răspunderea civilă a autorului pentru paguba cauzată persoanei păgubite nu încalcă, așa cum se susține în sesizare, drepturile și libertățile persoanelor fizice cu privire la proprietatea privată. Dimpotrivă, obligația de despăgubire, instituită de lege în sarcina persoanei care a cauzat prejudiciul, este o garanție legală a dreptului de proprietate, în lipsa căreia averea unei persoane, ce constituie obiectul acestui drept, ar fi la discreția oricui, ceea ce înseamnă însăși negarea dreptului respectiv.

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**DECIZIA Nr. 524**

din 2 decembrie 1997

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 313/1879
privind anularea clauzei penale din oarecare contracte și pentru adaosul unui alineat
la art. 1.089 din Codul civil**

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 313/1879, ridicată de Chiriac Constantin în Dosarul nr. 3.351/1997 al Judecătoriei Iași.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 13 noiembrie 1997, în prezența lui Chiriac Constantin, autor al excepției, a reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți legal citate, fiind consemnate în încheierea din acea dată, când Curtea Constituțională, având nevoie de timp pentru deliberare, a amânat pronunțarea pentru data de 25 noiembrie 1997 și apoi pentru data de 2 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Judecătoria Iași, prin Încheierea din 21 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.351/1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 313/1879 pentru anularea clauzei penale din oarecare contracte și pentru adaosul unui alineat la art. 1.089 din Codul civil, ridicată de Chiriac Constantin.

Din încheierea de sesizare, ca și din actele anexate la aceasta, rezultă că numiții Muscalu Ioan și Muscalu Cecilia au împrumutat suma de 20.000.000 lei de la Chiriac Constantin, în baza contractului autentificat sub nr. 5.789 din 17 iulie 1996 la Biroul notarului public Stela Bădărău, cu plata unei dobânzi lunare de 20% la suma împrumutată, sumă pe care s-au obligat să o restituie până la data de 17 ianuarie 1997. Muscalu Ioan și Muscalu Cecilia au garantat restituirea împrumutului cu apartamentul proprietatea lor, situat în municipiul Iași, bd. Poitiers nr. 27, bl. I 7, sc. A, ap. 3.

La data de 23 ianuarie 1997, creditorul Chiriac Constantin a solicitat Judecătoriei Iași executarea silită a obligației de restituire a împrumutului acordat debitorilor Muscalu Ioan și Muscalu Cecilia, instituindu-se, de către executorul judecătoresc, Comandamentul nr. 210/1997.

La data de 20 februarie 1997, Muscalu Ioan și Muscalu Cecilia au introdus, la Judecătoria Iași, contestație la executare, solicitând să se dispună anularea formelor de executare silită asupra apartamentului proprietatea lor, ce formează obiectul Dosarului nr. 3.351/1997.

În motivarea contestației se arată că dobânda lunară de 20% aplicată la suma împrumutată de 20.000.000 lei înseamnă o dobândă anuală de 240%, ceea ce reprezintă o clauză penală deghizată, întrucât depășește cu mult dobânda de refinanțare bancară de 33% pe an.

Art. 1 din Legea nr. 313/1879 prevede că este nulă clauza penală aflată într-un contract de împrumut, „judecătorul având posibilitatea să o reducă la dobânda legală, având abilitarea din art. 2 din aceeași lege să o anuleze“.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile Legii nr. 313/1879 sunt neconstituționale și deci ele au fost abrogate implicit, întrucât dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 41 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege indiferent de titular“.

Art. 1 din lege procedeează la modificarea unor dispoziții din Codul civil și la adăugarea unui alineat la art. 1.089 și la art. 1.588 din Codul civil, „texte care fac trimitere la contractele între persoanele fizice și mai puțin la relațiile comerciale“.

Pentru relațiile comerciale, dispozițiile legale actuale, inclusiv cele privind băncile, nu stipulează limite de dobânzi, Banca Națională a României uzând de dobânzi de refinanțare de până la peste 400%.

În aceste condiții, în opinia autorului excepției, sunt neconstituționale dispozițiile art. 1 și 2 din Legea nr. 313/1879, întrucât creează un statut inferior persoanelor fizice față de persoanele juridice și o stare de inegalitate.

Dacă aceste dispoziții legale s-ar aplica, se susține în continuare, „s-ar ajunge la o limitare a dreptului de a contracta“, la o restrângere „a unor drepturi cu privire la care Constituția stabilește cazurile exprese de asemenea limitări în art. 49“.

Instanța de judecată în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, în conformitate cu prevederile art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, în forma sa inițială, și-a exprimat opinia în sensul că excepția nu este întemeiată, pentru următoarele motive:

În conformitate cu prevederile art. 150 alin. (1) din Constituție, legile anterioare acesteia rămân în vigoare în măsura în care nu contravin dispozițiilor sale.

Cum Legea nr. 313/1879 este anterioară Constituției, în cauză nu se pune problema neconstituționalității sale, ci dacă mai este sau nu în vigoare ca urmare a adoptării Constituției, iar asupra acestui aspect competența de a se pronunța aparține instanțelor de judecată, cu prilejul soluționării fondului.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, în forma sa inițială, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se arată că excepția de neconstituționalitate este nefondată pentru următoarele motive:

— textele legii atacate ca neconstituțională „nu se referă la dobânzi, ci la clauze penale, fiind adevărat că art. 2 se referă și la clauza penală deghizată sub forma unor dobânzi“;

— dispozițiile Legii nr. 313/1879 nu pot fi considerate abrogate implicit prin Constituție, pentru că, pe de o parte, „nu se poate pretinde egalitate de tratament între raporturile civile și cele comerciale sau bancare, fiecare dintre acestea având o identitate proprie“, iar pe de altă parte, invocarea art. 41 alin. (1) și (2) din Constituție nu este pertinentă;

— dispozițiile art. 1 și 2 nu pot fi considerate neconstituționale, atâta vreme cât prin ele se realizează tocmai protecția cetățenilor care recurg la împrumuturi împotriva cametei și exploatării situațiilor precare de către alți cetățeni;

— textele legale atacate ca fiind neconstituționale pot fi considerate modificate prin efectul Decretului nr. 311/1954, „dacă se stabilește că, în virtutea art. 2 din Legea nr. 313/1879, este vorba de clauza penală deghizată, care înfrânge regulile din decretul amintit, încât trimiterea la art. 1.589 și la art. 1.084 din Codul civil nu ar mai putea fi considerate corespunzătoare“.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, actele și lucrările dosarului, raportul judecătorului-raportor, punctul de vedere al Guvernului, susținerile autorului excepției, precum și ale reprezentantului Ministerului Public și dispozițiile legale ata-

cate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională este competentă să se pronunțe asupra excepției cu care a fost sesizată.

Dispozițiile art. 1 și 2 din Legea nr. 313/1879 reglementează anularea clauzei penale, inclusiv a clauzei penale deghizate, în contracte de împrumut sau de prestări în natură și nu dobânzile stipulate de părți în contractele de împrumut.

Textele legale atacate au următorul cuprins:

„Art. 1. — Clauza penală, aflată în contracte de împrumuturi sau de prestări în natură, este și va rămâne anulată, oricare va fi data actului a cărui executare se cere, însă numai dacă termenul exigibilității creanței va cădea în urma promulgării acestei legi.

Judecătorul, în caz de împrumut, va putea condamna numai la plata dobânzii prevăzute de art. 1.589 din Codul civil, sau în caz de alte obligațiuni, la daune-interese, conform art. 1.084 din Codul civil.

Art. 2. — Dacă clauza penală nu va fi stipulată direct, ci va fi deghizată sub o altă formă, sau va rezulta din condițiile actului, judecătorul va aprecia și va putea anula din contract ceea ce ar avea caracterul de clauză penală, putând aplica, după caz, art. 1.589 sau art. 1.084 din Codul civil.“

Din examinarea Dosarului nr. 3.351/1997 al Judecătoriei Iași, în care s-a invocat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor din Legea nr. 313/1879, se constată că litigiul are ca obiect contestația la executarea silită a titlului executoriu emis de notarul public conform prevederilor art. 66 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, temeiul legal al contestației fiind dispozițiile art. 399 și ale art. 400 din Codul de procedură civilă și nicidecum dispozițiile Legii nr. 313/1879 referitoare la clauza penală.

Art. 400 din Codul de procedură civilă dispune că cererile și contestațiile la executarea titlului executoriu se pot referi la înțelesul, întinderea și aplicarea dispozitivului titlului ce se pune în executare sau la executarea însăși, dar nu și la motive de fond.

Pe această cale, neputându-se pune în discuție valabilitatea titlului executoriu, se constată că dispozițiile Legii nr. 313/1879, care fac obiectul excepției de neconstituționalitate, nu privesc nici una dintre dispozițiile legale de care depinde judecarea cauzei de către instanța de judecată.

Potrivit prevederilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională decide asupra unei excepții privind neconstituționalitatea unor dispoziții legale de care depinde soluționarea cauzei.

Cum în speță nu depinde soluționarea cauzei de dispozițiile legale atacate, urmează ca excepția ridicată să fie respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 313/1879 privind anularea clauzei penale din oarecare contracte și pentru adaosul unui alineat la art. 1.089 din Codul civil, ridicată de Chiriac Constantin în Dosarul nr. 3.351/1997 al Judecătorei Iași.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 708
din 19 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160² și ale art. 160⁴ din Codul de procedură penală

Ioan Muraru — președinte
Costică Bulai — judecător
Mihai Constantinescu — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Ioan Griga — procuror
Doina Suliman — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160² și ale art. 160⁴ din Codul de procedură penală, invocată de Olaru Traian Radu, Sicra Marius Constantin, Obreja Ilie Stelian și Vasii Cristian Iosif în Dosarul nr. 60/1997 al Judecătorei Brașov.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 11 decembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 16 decembrie 1997 și apoi pentru data de 19 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Judecătoria Brașov, prin Încheierea din 5 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 60/1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 160² și a art. 160⁴ din Codul de procedură penală, invocată de Olaru Traian Radu, Sicra Marius Constantin, Obreja Ilie Stelian și Vasii Cristian Iosif.

În motivarea excepției se susține că prevederile art. 160² și ale art. 160⁴ din Codul de procedură penală, privitoare la liberarea provizorie sub control judiciar și, respectiv, la liberarea provizorie pe cauțiune, contravin dispoziției art. 23 alin. (7) din Constituție, care prevede că „Persoana arestată preventiv are dreptul să ceară punerea sa în libertate provizorie sub controlul judiciar sau pe cauțiune”. Autorii excepției arată că, potrivit acestor dispoziții legale, cererile de liberare provizorie sub control judiciar sau pe cauțiune pot fi formulate în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de maximum 7 ani, cu condiția ca inculpatul să nu fie recidivist și să nu

existe temerea că, o dată pus în libertate, ar săvârși noi fapte penale. Așa fiind, pentru infracțiunile de furt și, respectiv, de furt calificat, pentru care inculpații au fost trimiși în judecată, infracțiuni cu relativ ridicată frecvență în practică, pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de maximum 12 ani și, respectiv, 15 ani, liberarea provizorie a inculpatului arestat preventiv, sub control judiciar sau pe cauțiune, nu mai este posibilă în urma intrării în vigoare a Legii nr. 140/1996, care a ridicat limitele maxime ale multor pedepse.

Exprimându-și opinia la intervenția Curții Constituționale, instanța de judecată apreciază că dispozițiile art. 160² și ale art. 160⁴ din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, deoarece legiuitorul nu a modificat corespunzător și limitele maxime ale pedepselor pentru care pot fi aplicate aceste dispoziții în raport cu modificările aduse Codului penal.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Nici una dintre autoritățile menționate nu a comunicat puncte de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția cu care a fost legal sesizată.

Potrivit dispozițiilor art. 160² alin. 1 și ale art. 160⁴ alin. 3 din Codul de procedură penală, măsurile procesuale: liberarea provizorie sub control judiciar și, respectiv, liberarea provizorie pe cauțiune nu pot fi luate, între altele, în cazul infracțiunilor intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 7 ani.

Prin Legea nr. 140/1996 pentru modificarea și completarea Codului penal a fost sporit maximul special al pedepsei închisorii la un număr de peste 20 de infracțiuni, între care și infracțiunile de furt și furt calificat săvârșite de inculpații în cauză, astfel că, la aceste infracțiuni, luarea măsurilor procesuale sus-menționate nu mai este posibilă.

Întrucât limitele de pedeapsă prevăzute la art. 160² și art. 160⁴ din Codul de procedură penală au rămas nemodificate, autorii excepției consideră că aceste texte sunt contrare dispozițiilor art. 23 alin. (7) din Constituție privitoare la dreptul persoanei arestate preventiv de a cere punerea sa în libertate provizorie, sub control judiciar sau pe cauțiune.

Excepția este neîntemeiată. Dispozițiile constituționale prevăd dreptul de a cere luarea uneia dintre măsurile

procesuale menționate, dar numai în condițiile legii, liberarea provizorie sub control judiciar sau pe cauțiune realizându-se potrivit unor reguli detaliate ce sunt de domeniul procedurii penale. Este deci atributul legiuitorului să stabilească condițiile în care pot fi luate măsurile procesuale, oricare ar fi acestea.

Cât privește modificările aduse Codului penal prin Legea nr. 140/1996, în privința sporirii limitelor maxime speciale ale pedepselor, fără a se modifica și dispozițiile din Codul de procedură penală privitoare la luarea diferitelor măsuri procesuale, în funcție de gravitatea pedepselor prevăzute de lege pentru diferitele infracțiuni, aceasta reprezintă o opțiune a legiuitorului, întemeiată pe dispozițiile art. 49 din Constituție, care permit o restrângere a libertății persoanei în interesul desfășurării normale a instrucției penale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160² și ale art. 160⁴ din Codul de procedură penală, invocată de Olaru Traian Radu, Sicra Marius Constantin, Obreja Ilie Stelian și VasIU Cristian Iosif în Dosarul nr. 60/1997 al Judecătorei Brașov.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 19 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof.univ.dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind reorganizarea Consiliului pentru Reformă

În temeiul art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României emite următoarea ordonanță de urgență:

Art. 1. — Consiliul pentru Reformă, compartiment de specialitate în structura aparatului de lucru al Guvernului, se reorganizează ca organ al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, în scopul corelării și monitorizării politicilor guvernamentale de reformă și dezvoltare economico-socială.

Consiliul pentru Reformă este condus de ministrul reformei, președinte al Consiliului pentru Reformă, care are calitatea de ordonator principal de credite.

Sediul Consiliului pentru Reformă este în municipiul București, Piața Victoriei nr. 1, sectorul 1.

Art. 2. — Consiliul pentru Reformă are următoarele atribuții principale:

a) analizează, corelează și avizează strategiile și programele de reformă economico-socială, elaborate de ministere și de alte organe ale administrației publice, care urmează a fi aprobate de către Guvern;

b) urmărește realizarea măsurilor de reformă în toate sectoarele de activitate, prin colaborare cu ministerele, și raportează periodic Guvernului asupra stadiului realizării reformei;

c) corelează politicile de dezvoltare regională, coordonează și avizează programele de investiții publice elaborate de ministere și de alte organe ale administrației publice;

d) elaborează și promovează politici pentru dezvoltarea sectorului privat și programe de dezvoltare și sprijinire a întreprinderilor mici și mijlocii;

e) promovează politici postprivatizare;

f) inițiază și elaborează, împreună cu ministerele, proiecte de acte normative în domeniul reformei și dă avize conforme pentru proiectele înaintate de ministere sau de alte organe ale administrației publice în acest domeniu;

g) elaborează hotărârile Guvernului cu privire la programele de dezvoltare propuse a fi finanțate din fondul constituit la dispoziția Guvernului, conform art. 9 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998;

h) derulează programe cu finanțare internă și externă în domeniul economico-social;

i) urmărește desfășurarea calendarului Guvernului cu privire la măsurile de reformă ce decurg din angajamentele internaționale ale acestuia;

j) întocmește periodic rapoarte cu privire la stadiul îndeplinirii măsurilor de reformă, pe care le pune la dispoziție primului-ministru, în vederea discutării în ședință a Guvernului;

k) îndeplinește orice alte atribuții conferite expres prin acte normative.

În exercitarea atribuțiilor sale, Consiliul pentru Reformă colaborează cu ministerele, instituțiile de specialitate și cu autoritățile administrației publice locale, în vederea corelării politicilor de reformă și pentru promovarea dezvoltării sectorului privat.

Ministerele și celelalte autorități ale administrației publice centrale sau locale sunt obligate să pună la dispoziție Consiliului pentru Reformă informațiile pe care acesta le solicită, în vederea monitorizării activității Guvernului,

corelării politicilor de reformă și promovării dezvoltării sectorului privat.

Ministrul reformei poate solicita celorlalți miniștri întruniri, în scopul asigurării coerenței proiectelor și strategiilor în domeniul reformei.

Art. 3. — Ministrul reformei coordonează activitatea Comisiei Naționale pentru Statistică, a Comisiei Naționale de Prognoză și a Oficiului Concurenței.

Art. 4. — Organizarea și funcționarea Consiliului pentru Reformă se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Guvernul va aproba, prin hotărâre, organizarea și funcționarea Consiliului pentru Reformă.

Art. 5. — Salarizarea personalului Consiliului pentru Reformă se face conform anexei nr. 4 la Legea nr. 40/1991 cu privire la salarizarea Președintelui și Guvernului României, precum și a personalului Președinției, Guvernului și al celorlalte organe ale puterii executive, republicată, cu modificările ulterioare.

Art. 6. — Ministerul Finanțelor va introduce în indicatorii financiari pe anul 1998 modificările care decurg din aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 7. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 706/1993 privind organizarea și atribuțiile Consiliului pentru Coordonare, Strategie și Reformă Economică și art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 520/1994 privind organizarea și funcționarea aparatului de lucru al Guvernului României și orice alte dispoziții contrare, iar anexa la Hotărârea Guvernului nr. 520/1994 se modifică în mod corespunzător.

PRIM-MINISTRU

VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

Ministrul reformei,

președintele Consiliului pentru Reformă,

Ilie Șerbănescu

Ministrul finanțelor,

Daniel Dăianu

Ministru delegat

pe lângă primul-ministru

pentru coordonarea Secretariatului

General al Guvernului și a Departamentului

pentru Administrație Publică Locală,

Remus Oprea

Ministru de stat,

ministrul muncii și protecției sociale,

Alexandru Athanasiu

Ministru de stat, ministrul justiției,

Valeriu Stoica

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Alimentare cu apă în orașul Abrud, județul Alba“**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Alimentare cu apă în orașul Abrud, județul Alba“, cuprinși în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din fondurile bugetului local și din alte fonduri legal constituite cu această destinație, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
Ministru delegat
pe lângă primul-ministru
pentru coordonarea Secretariatului
General al Guvernului și a
Departamentului pentru Administrație Publică Locală,
Remus Opreș
Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu

București, 23 martie 1998.
Nr. 151.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Retehnologizarea Stației de epurare din municipiul Sfântu Gheorghe, județul Covasna“**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Retehnologizarea Stației de epurare din municipiul Sfântu Gheorghe, județul Covasna“, cuprinși în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din fondurile bugetului local și din alte fonduri legal constituite cu această destinație, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
Ministru delegat
pe lângă primul-ministru
pentru coordonarea Secretariatului
General al Guvernului și a
Departamentului pentru Administrație Publică Locală,
Remus Opreș
Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu

București, 23 martie 1998.
Nr. 152.

*) Anexa se comunică numai beneficiarului de investiție.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.